

С третото си правно основание жалбоподателят накрая се позовава на неспазване от Първоинстанционния съд на задължението за мотивиране на съдебните решения и на принципите на недопускане на дискриминация и за зачитане на правото на защита, както и изопачаване на доказателствата, представени на неговата преценка. Последното правно основание се подразделя на три части.

С първата част от третото правно основание жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд е нарушил както принципа на недопускане на дискриминация, така и задължението си за мотивиране и правилата за събиране на доказателства, като е приел, че това, че определени кандидати на конкурса са запознати с документа, върху който е основан писменият изпит, не довеждало до нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и като не е изискал от ответника да представи конкретните доказателства за липсата на дискриминация, свързана с това обстоятелство.

С втората част от същото правно основание жалбоподателят претендира, че има нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и изопачаване на доказателствата, представени на преценката на Първоинстанционния съд, доколкото последният бил преценил, че съставът на конкурсната комисия е бил достатъчно стабилен, за да гарантира сравняването и обективното оценяване на кандидатите, докато съдържащите се в преписката документи показвали, обратно, липсата на достатъчна стабилност в съставянето на тази конкурсна комисия и че редица съществени фактически данни не били представени на Първоинстанционния съд от ответника.

Накрая, с третата част от това правно основание жалбоподателят изтъква ново нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и на правилата за събиране на доказателства, както и накърняване на правото на защита, свързани с направените от Първоинстанционния съд изводи относно безпристрастността на членовете на конкурсната комисия.

Преюдициално запитване, отправено от Landesgerichts Ried im Innkreis (Австрия) на 2 юни 2008 г. — Strafverfahren/Roland Langer

(Дело C-235/08)

(2008/C 223/35)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Landesgericht Ried в Innkreis

Страна в главното производство

Roland Langer

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се тълкува член 43 от Договора (за създаване на Европейската общност в редакцията му от 2.10.1997 г., последно изменен с Договора за присъединяване на Република България и Румъния към Европейския съюз от 25.4.2005 г., ОВ L 157, стр. 11) в смисъл, че не допуска законова разпоредба на държава-членка, която запазва експлоатирането на хазартни игри в игрални заведения изключително за дружества, учредени като акционерни дружества със седалище на територията на тази държава-членка и по този начин налага учредяването или придобиването на установено в тази държава-членка капиталово дружество?
- 2) Трябва ли да се тълкуват членове 43 и 49 ЕО в смисъл, че забраняват всеки национален монопол върху определени хазартни игри, като например хазартни игри в игрални заведения, когато в посочената държава-членка липсва съгласувана и систематична политика за ограничаване на хазартните игри, защото организаторите, които притежават национална концесия, насърчават участието в хазартни игри — като спортни залагания и национални лотарии — и рекламират в този смисъл по телевизията, във вестниците и списанията, като една реклама дори обявява, че малко преди тегленето на лотарията ще се предложи сума пари в брой за билетче за участие („TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück“ [„Късмет — Вярвай в късмета“])?
- 3) Трябва ли да се тълкуват членове 43 и 49 ЕО в смисъл, че не допускат национална разпоредба, според която всички концесии за експлоатация на хазартни игри и на игрални заведения, предвидени от националното законодателство в областта на хазартните игри, се предоставят за период от 15 години въз основа на правна уредба, която изключва от процедурата за предоставяне на концесия кандидатите от общностното пространство, които не са установени в тази държава-членка?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 4 юни 2008 г. — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften

(Дело C-242/08)

(2008/C 223/36)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Swiss Re Germany Holding GmbH

Отговорник: Finanzamt München für Körperschaften

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 9, параграф 2, буква д), пето тире и член 13, Б, буква а), както и точки 2 и 3 от буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота (!) да се тълкуват в смисъл, че прехвърлянето на договор за презастраховане „Живот“ срещу заплащането на продажна цена от приобретателя, на основата на който договор приобретателят поема упражняваната преди това от застрахователя, освободена от данък, застрахователна дейност, със съгласието на застрахования, и за в бъдеще предоставя на застрахования вместо предишния застраховател освободени от данък услуги по презастраховане, следва да се счита

а) за застрахователна или банкова сделка по смисъла на член 9, параграф 2, буква д), пето тире от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота, или

б) за презастрахователна сделка съгласно член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота, или

в) за сделка, която по същество се състои, от една страна, от освободено от данък придобиване на задължение и от друга страна, за освободена от облагане с данък сделка с предмет вземания, съгласно член 13, Б, буква г), точки 2 и 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота?

2) Ще бъде ли отговорът на въпрос 1 различен, ако не приобретателят, а досегашният застраховател плати цена за прехвърлянето?

3) При отрицателен отговор на въпрос 1, (букви а), б) и в): Трябва ли член 13, Б, буква в) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че

— възмездното прехвърляне на договори за презастраховане „Живот“ представлява доставка и

— при прилагане на член 13 Б, буква в) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота не следва да се прави разграничение в зависимост от това дали мястото, в което се осъществяват освободените от данък дейности, се намира в държавата-членка на доставката или в друга държава-членка?

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln (Германия) на 9 юни 2008 г. — Gaz de France — Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern

(Дело C-247/08)

(2008/C 223/37)

Език на производството: немски

Препрращаща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Отговорник: Bundeszentralamt für Steuern

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2, буква а) от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки (!) във връзка с буква е) от приложението към директивата да се тълкува в смисъл, че и за периода преди 2005 г. френско дружество, което има правната форма на „société par actions simplifiée“, може да се разглежда като „дружество от една държава-членка“ по смисъла на тази директива и следователно съгласно член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО трябва да му се предостави право на освобождаване от удържане на данък при източника за печалбата, която му е разпределена през 1999 г. от неговото германско дъщерно дружество?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Доколкото съгласно член 2, буква а) от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки във връзка с буква е) от приложението към директивата и във връзка с член 5, параграф 1 от същата директива се предвижда при разпределянето на печалбата на германско дъщерно дружество неговото френско дружество майка да бъде освободено от удържане на данък при източника, ако това дружество майка има правната форма на „société anonyme“, „société en commandite par actions“ или „société à responsabilité limitée“, но не и ако има правната форма на „société par actions simplifiée“, нарушават ли тези разпоредби членове 43 ЕО и 48 ЕО или член 56, параграф 1 ЕО и член 58, параграф 1, буква а) и параграф 3 ЕО?

(!) ОВ L 145, стр. 1.

(!) ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97.